

Թայ, աքբրի խիտ կոիւ էնի. էս քեառսուն էլ մէկ քիւ յաբով
չ'կեացին:

Դաւիթ վերուց, էսաց.— Էն կոիւ իմ բան ը:

Դաւիթ էլաւ, խեծաւ Քիւռիկ-Ջալալին:

Խանդիւթ խաթիւն ճամբսից, էսաց.— Դարգախնիր կուծը-
ցէք¹⁾, թըն Դաւիթ չ'էրթայ:

Դաւիթ Քիւռիկ-Ջալալին խեծուկ ի, որ էսաց «չէրթայ»,
Տրսից²⁾ «Տի» էրաւ, թռուց զՔիւռիկ-Ջալալին, զբազան ընցաւ
մաչ կըռուուն, քշից մեանչ չագրքիրուն, էզար. էնքան զարկից, կու-
տուրից, Տեադ ու Տէսաբից տիւս մարդ կուտուրից. շատ քշից,
տարաւ զատնացըցուց:

Էնդեղէն Օղան-Տողան թագաւոր դարձան վերա Դաւթին,
բիրին զատնը խիտ զնջիլ թալիցին, Դաւիթ էնդեղ բունիցին: Ին-
չըն բունիցին. զնջիլ³⁾ թուռը օրինակ շինած էր, Դաւիթ քշից,
կինաց մէչ, ինչ ընկաւ մէչ, զնջիլի գլեռե գերոյ մէկ Օղան թա-
գաւուրը ձեռ, մէկ Տողան թագաւուրը ձեռ, էնդեղէն կ'կանչին.
— Հայ, Դաւիթ բունիցինք, Տայ, Դաւիթ բունիցինք,— մէկ սչա-
թուան ճամբախ Դաւթից զատն ին ջնջի գլխնիր բունած, չըն գըխ-
չը կեան մօտխաս:

Յիրիկուան ժամանակն ի, աստղեր կ'երևան:

Չէնով-Յեովան էլաւ տիւս, Դաւթի աստղին իրիշկից. իրի
տիւս, իրիշկից՝ Դաւթի աստղ մտվաղեր էր. կինաց, էսաց.— Կնիկ,
տ'երթամ յիտիւ Դաւթին, Դաւիթ շատ նեղ տեղ ինկի, էնու աստղ
մտվաղեր ի:

Կնիկ էսաց,— Ա՛յ քիւ տուն աւիրի, ինչքանդար Դաւթն խամ⁴⁾
կ'էնիս. Դաւիթ նստի Խանդիւթ խաթնը կուշտ, կ'ուտը, կ'խմը,
քէֆ կ'էնի, չ'ասը խրօխպէր կայ, եան չ'կայ. տիւ Դաւթի խամ
կ'էնիս. էսաց՝ իրի, քինի, քիւն քի խամար կ'քինիս, էրաղ Դաւթի
խամար կ'տեանիս:

¹⁾ Փակեցէք: ²⁾ Բարկուլթիւնից: ³⁾ Շղթայ: ⁴⁾ Հոգս: